STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM

PREZINTĂ:

STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM

PREZINTĂ:

MICII BOROBANȚI

MICII BOROBANȚI

autor Biti Caragiale

ilustrator Sanda Gheorghiu

metodist prof. Vasile Roşca

redactor Delia Gafiţa

montaj Ana-Maria Niţă

autor Biti Caragiale

ilustrator Sanda Gheorghiu

metodist prof. Vasile Roşca

redactor Delia Gafiţa

montaj Ana-Maria Niţă

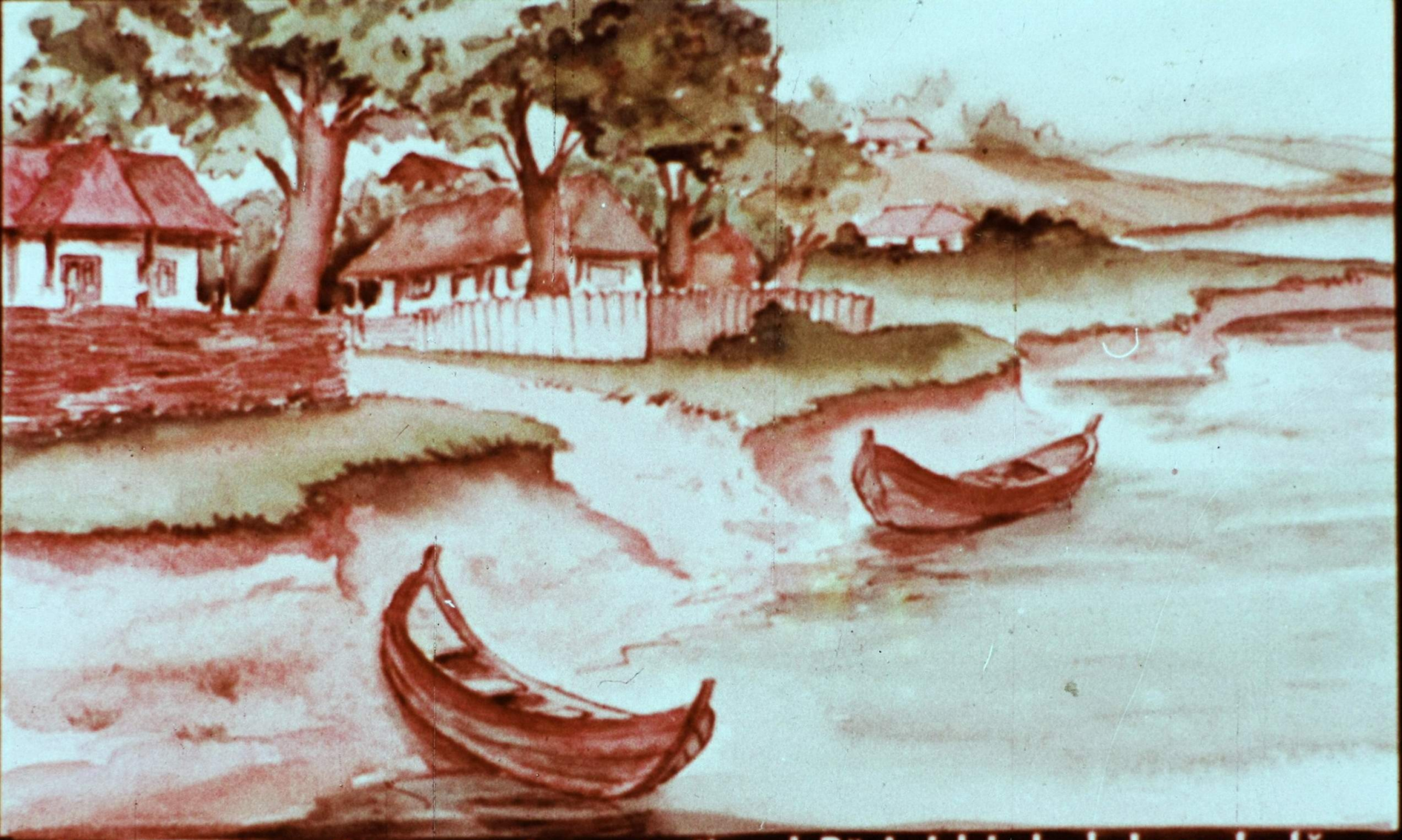

Această povestire se petrece în timpul Războiului de Independență, într-un sat românesc de pe malul Dunării. Gîndurile tuturor se îndreptau spre cei care plecau în luptă împotriva turcilor, pentru eliberarea țării.

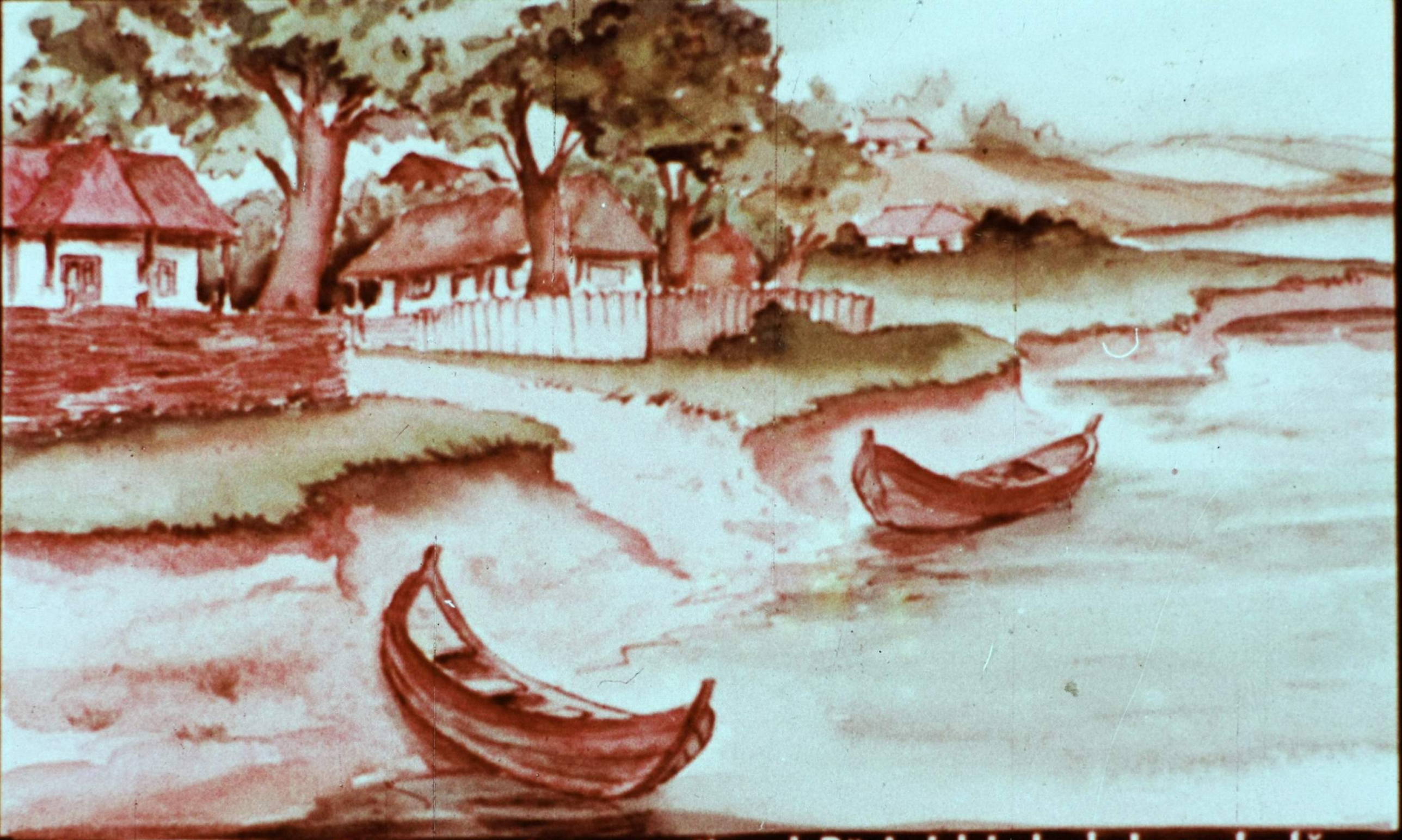

Această povestire se petrece în timpul Războiului de Independență, într-un sat românesc de pe malul Dunării. Gîndurile tuturor se îndreptau spre cei care plecau în luptă împotriva turcilor, pentru eliberarea țării.

— Voi să aveți grijă de casă, de bătătură.
— Mergi cu bine și să te intorci cu bine! îi ură femeia.
— Tată, să ne trimiți scrisoare!

— Voi să aveți grijă de casă, de bătătură.
— Mergi cu bine și să te intorci cu bine! îi ură femeia.
— Tată, să ne trimiți scrisoare!

În dimineața aceea, tot satul ieșise să-i vadă pe dorobanții care plecau in război.

— Să nu vă lăsați pină nu-l doborîți pe Osman Pașa!, le-a strigat un bătrîn.

— N-o să ne lăsăm!

În dimineața aceea, tot satul ieșise să-i vadă pe dorobanții care plecau in război.

— Să nu vă lăsați pină nu-l doborîți pe Osman Pașa!, le-a strigat un bătrîn.

— N-o să ne lăsăm!

Cîțiva ostași s-au oprit la poarta unei case, să bea apă.

— Poftiți, răcoriți-vă!, le-a spus femeia. Să vă intoarceți cu bine.

Cîțiva ostași s-au oprit la poarta unei case, să bea apă.

— Poftiți, răcoriți-vă!, le-a spus femeia. Să vă intoarceți cu bine.

Ostașii s-au îndepărtat. Pe uliță treceau acum căruțe cu provizii.
Din toate curțile oamenii aduceau legături cu de-ale gurii.

— Luați, să aveți de toate.

— Vi le dăm din inimă!

Ostașii s-au îndepărtat. Pe uliță treceau acum căruțe cu provizii.
Din toate curțile oamenii aduceau legături cu de-ale gurii.

— Luați, să aveți de toate.

— Vi le dăm din inimă!

Zilele treceau. Tot mai des ajungeau in sat veşti despre luptele grele care se dădeau, despre vitejia dorobanţilor. Într-o după-amiază, Gheorghiţă şi Ionuţ se pregăteau de joacă.

Zilele treceau. Tot mai des ajungeau in sat veşti despre luptele grele care se dădeau, despre vitejia dorobanţilor. Într-o după-amiază, Gheorghiţă şi Ionuţ se pregăteau de joacă.

— Acu' sînt dorobanț... Am luat căciula lui tata-moșu' — se lăuda Gheorghiță în fața copiilor.

— Da' sabie ai?

— Am... uite-o!

— Acu' sînt dorobanț... Am luat căciula lui tata-moșu' — se lăuda Gheorghiță în fața copiilor.

— Da' sabie ai?

— Am... uite-o!

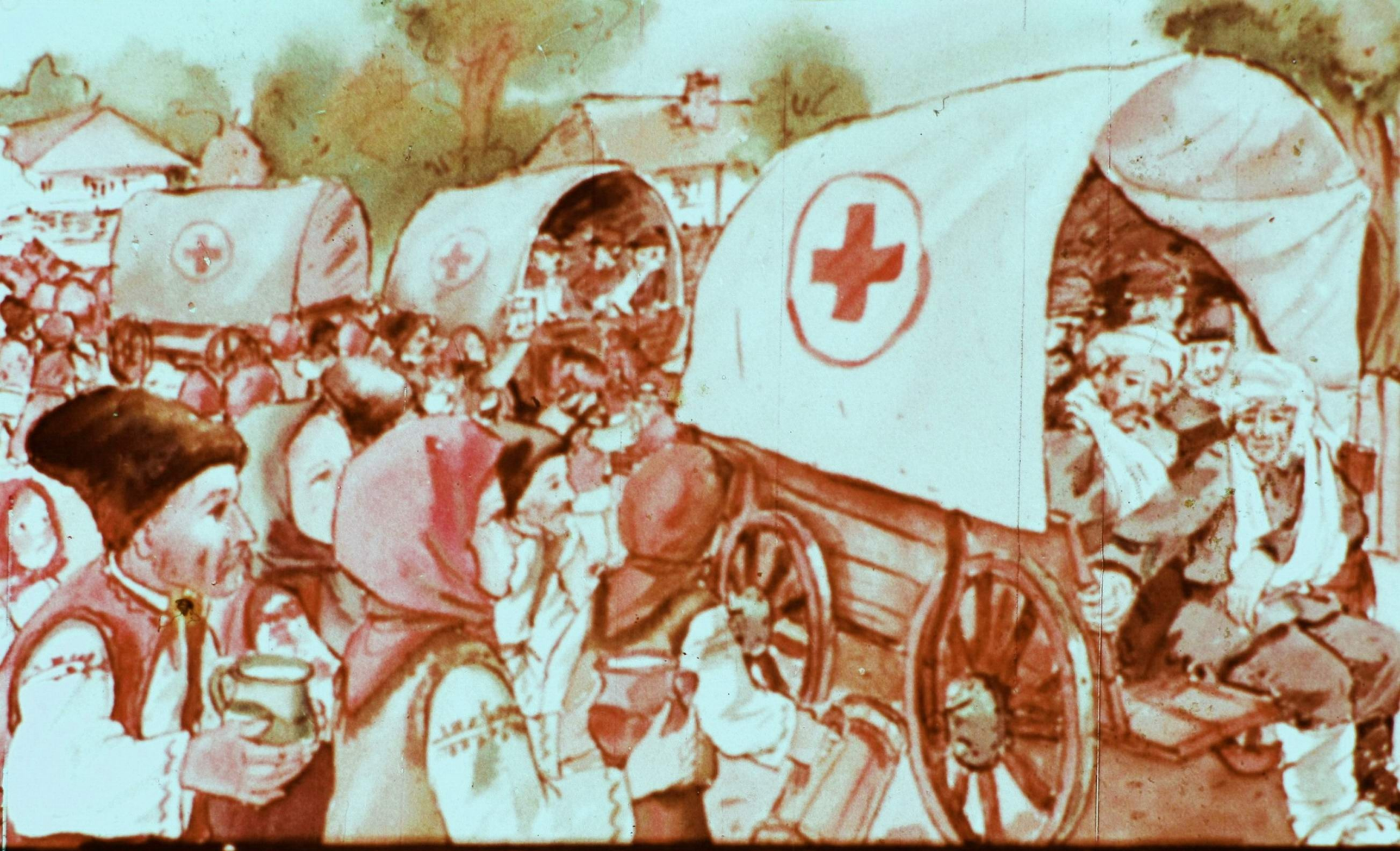

Într-o zi, pe uliță s-au arătat citeva ambulanțe.
— Au sosit răniții. E și invățătorul printre ei.
Vestea s-a răspindit in tot satul.

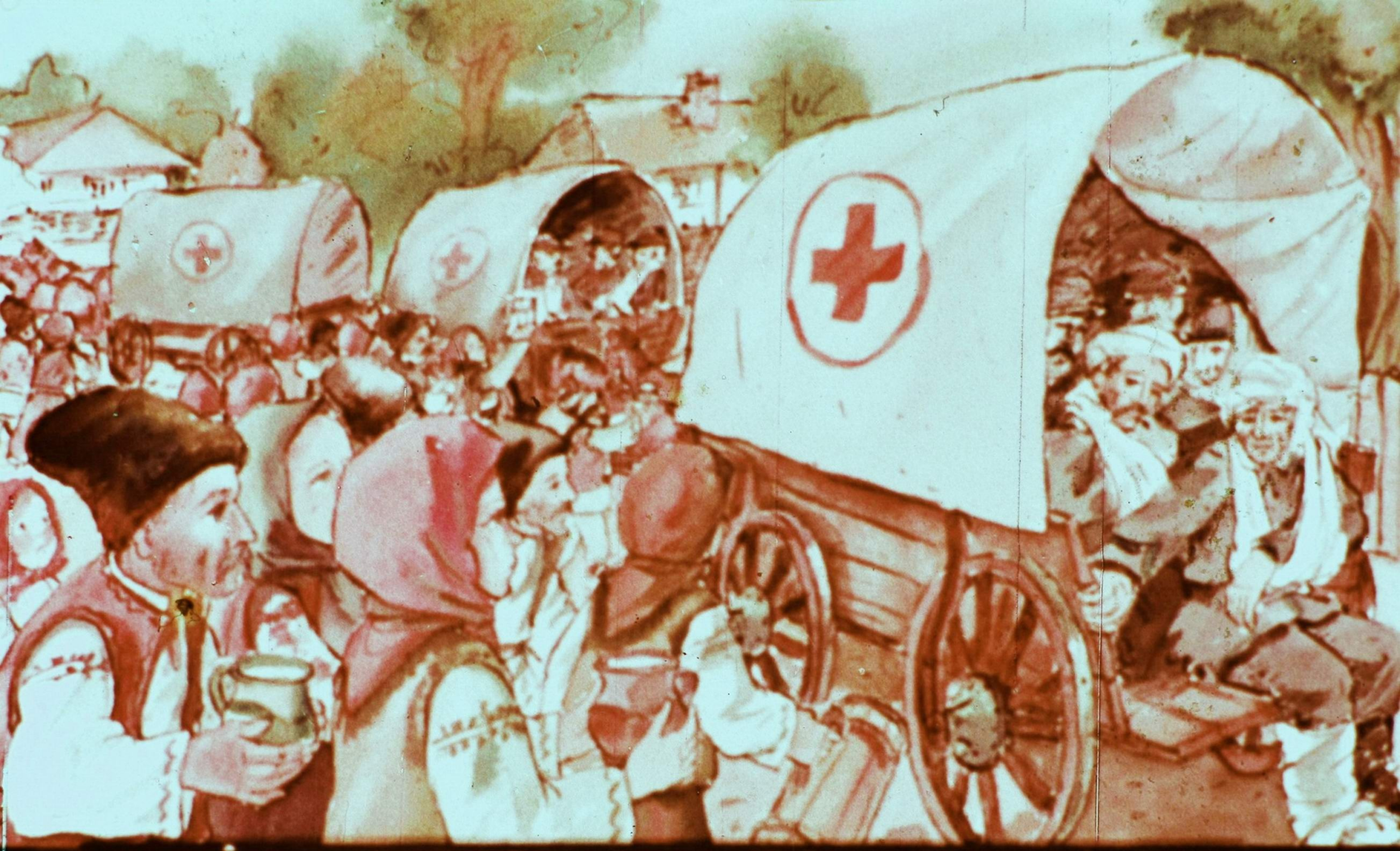

Într-o zi, pe uliță s-au arătat citeva ambulanțe.
— Au sosit răniții. E și invățătorul printre ei.
Vestea s-a răspindit in tot satul.

— Ce bine că te vedem! Ești lovit rău?

— Rana de la picior nu prea mă lasă, dar ceilalți au răni grele. Îi duce la spital.

— Ce bine că te vedem! Ești lovit rău?

— Rana de la picior nu prea mă lasă, dar ceilalți au răni grele. Îi duce la spital.

Copiii l-au inconjurat pe invățător.

— Povestiți-ne de pe-acolo, din bătălie.

— Ai noștri sînt ca leii. Nu se dau bătuți. O să vedeți, îi învingem pe turci!

Copiii l-au inconjurat pe invățător.

— Povestiți-ne de pe-acolo, din bătălie.

— Ai noștri sînt ca leii. Nu se dau bătuți. O să vedeți, îi învingem pe turci!

Locul verii l-a luat curind toamna. Războiul era greu.

— Se aude că turcii nu mai rezistă.

— Bine ar fi să se termine odată, că mulți dintre ai noștri au pierit.

Locul verii l-a luat curind toamna. Războiul era greu.

— Se aude că turcii nu mai rezistă.

— Bine ar fi să se termine odată, că mulți dintre ai noștri au pierit.

Războiul adusese multa jale şi lipsuri in case, dar mamele îşi trimiteau copiii la scoală. Într-o dimineaţă, învăţătoarea a arătat şcolarilor un ziar.

— Copii, priviţi cum au luptat românii noştri la Griviţa...

Războiul adusese multa jale şi lipsuri in case, dar mamele îşi trimiteau copiii la scoală. Într-o dimineaţă, învăţătoarea a arătat şcolarilor un ziar.

— Copii, priviţi cum au luptat românii noştri la Griviţa...

... Acolo s-au dus lupte grele. Ai noştri au pornit din nou la atac.
Duşmanii au răspuns trimiţînd foc din două părţi ...

... Acolo s-au dus lupte grele. Ai noştri au pornit din nou la atac.
Duşmanii au răspuns trimiţînd foc din două părţi ...

... Îi secerau fără milă pe ai noştri, incit au fost nevoiţi să se retragă. Dar au primit ajutoare şi au pornit din nou la atac ...

... Îi secerau fără milă pe ai noştri, incit au fost nevoiţi să se retragă. Dar au primit ajutoare şi au pornit din nou la atac ...

... Trei flăcăi, viteji fără seamăn, au luat-o inainte și infruntind fără teamă gloanțele, au infipt steagul pe redută.

... Trei flăcăi, viteji fără seamăn, au luat-o inainte și infruntind fără teamă gloanțele, au infipt steagul pe redută.

Gheorghiță asculta cuvintele invățătoarei și gindul ii zbura spre tatăl său plecat in război. Nu mai aveau vești de la el de multă vreme.

Gheorghiță asculta cuvintele invățătoarei și gindul ii zbura spre tatăl său plecat in război. Nu mai aveau vești de la el de multă vreme.

Dar chiar in ziua aceea, Gheorghiță avea să aibă o mare bucurie. Sosise o scrisoare de la taică-său. Bucuros, a dat fuga să le spună tuturor vestea cea bună.

Dar chiar in ziua aceea, Gheorghiță avea să aibă o mare bucurie. Sosise o scrisoare de la taică-său. Bucuros, a dat fuga să le spună tuturor vestea cea bună.

Apoi copiii au pornit pe uliță, la joacă. Le plăcea, mai ales, jocul de-a dorobanții.

— Hei, dorobanți, la atac, înainte, înfigeți steagul pe redută!, puteai să auzi deseori.

Apoi copiii au pornit pe uliță, la joacă. Le plăcea, mai ales, jocul de-a dorobanții.

— Hei, dorobanți, la atac, înainte, înfigeți steagul pe redută!, puteai să auzi deseori.

A venit și iarna, războiul nu se terminase. Copiii, impreună cu invățătoarea, au hotărit să ajute pe cei de pe front. Fetele erau harnice.

— Bravo, ai și terminat un ciorap!

A venit și iarna, războiul nu se terminase. Copiii, impreună cu invățătoarea, au hotărit să ajute pe cei de pe front. Fetele erau harnice.

— Bravo, ai și terminat un ciorap!

Vorbe bune meritau și băieții, iar învățătoarea le dăruia din inimă.
— Bine, copii. Ați lucrat cu folos. Feșele o să ajute multor răniți. Sinteți cu adevărat mici dorobanți.

Vorbe bune meritau și băieții, iar învățătoarea le dăruia din inimă.
— Bine, copii. Ați lucrat cu folos. Feșele o să ajute multor răniți. Sinteți cu adevărat mici dorobanți.

Dar copiii meritau laude şi pentru că i-au ajutat pe bătrînii care au rămas singuri în gospodărie.

Dar copiii meritau laude şi pentru că i-au ajutat pe bătrînii care au rămas singuri în gospodărie.

Într-o zi geroasă de iarnă, Gheorghiță și Ionuț au plecat după vreascuri. După un timp, Ionuț a început să se smiorcăie:

— Mi-au înghețat picioarele!

— Încă puțin și ne întoarcem.

Într-o zi geroasă de iarnă, Gheorghiță și Ionuț au plecat după vreascuri. După un timp, Ionuț a început să se smiorcăie:

— Mi-au înghețat picioarele!

— Încă puțin și ne întoarcem.

Copiii au pornit spre casă.

— Așa ... o să avem cu ce ne încălzi.

Deodată, au tresărit. Dinspre pădure venea un geamăt.

— Ssst! ... parcă se aude ceva.

Copiii au pornit spre casă.

— Așa ... o să avem cu ce ne încălzi.

Deodată, au tresărit. Dinspre pădure venea un geamăt.

— Ssst! ... parcă se aude ceva.

S-au indreptat speriați intr-acolo. Au zărit un soldat.

— Ce-i cu dumneata, bădiță? il intrebă Gheorghiță.

— Sint flămind și inghețat. Nu mă mai țin picioarele ...

S-au indreptat speriați intr-acolo. Au zărit un soldat.

— Ce-i cu dumneata, bădiță? il intrebă Gheorghiță.

— Sint flămind și inghețat. Nu mă mai țin picioarele ...

... M-au luat turcii prizonier. Ne mînau spre Dunăre. De la o vreme mi s-au sleit puterile și am căzut. Nu m-au văzut. Și așa am ajuns pînă aici.

— N-ai grijă, te ajutăm.

... M-au luat turcii prizonier. Ne mînau spre Dunăre. De la o vreme mi s-au sleit puterile și am căzut. Nu m-au văzut. Și așa am ajuns pînă aici.

— N-ai grijă, te ajutăm.

Copiii au incercat să tragă sania. N-au reuşit.

— Ce facem acum? întrebă cel mic.

— Tu rămii aici. Eu dau fuga în sat şi vin cu ajutor. N-ai de ce să te pierzi cu firea.

Copiii au incercat să tragă sania. N-au reuşit.

— Ce facem acum? întrebă cel mic.

— Tu rămii aici. Eu dau fuga în sat şi vin cu ajutor. N-ai de ce să te pierzi cu firea.

— Bădiță, pune cojocelul ăsta pe picioare. Eu am flaneaua groasă.
Nu-ți face griji, te luăm indată.

— Bădiță, pune cojocelul ăsta pe picioare. Eu am flaneaua groasă.
Nu-ți face griji, te luăm indată.

Băieţelul scoase apoi o bucată de pîine şi i-o întinse:

— Ia, nene, mănîncă!

Băieţelul scoase apoi o bucată de pîine şi i-o întinse:

— Ia, nene, mănîncă!

Puțin după aceea, Gheorghiță se întoarse cu cîțiva băieți și legară săniile între ele.

— O să te tragem împreună.

— Vă văd băieți de ispravă. Să trăiți și să creșteți sănătoși!

Puțin după aceea, Gheorghiță se întoarse cu cîțiva băieți și legară săniile între ele.

— O să te tragem împreună.

— Vă văd băieți de ispravă. Să trăiți și să creșteți sănătoși!

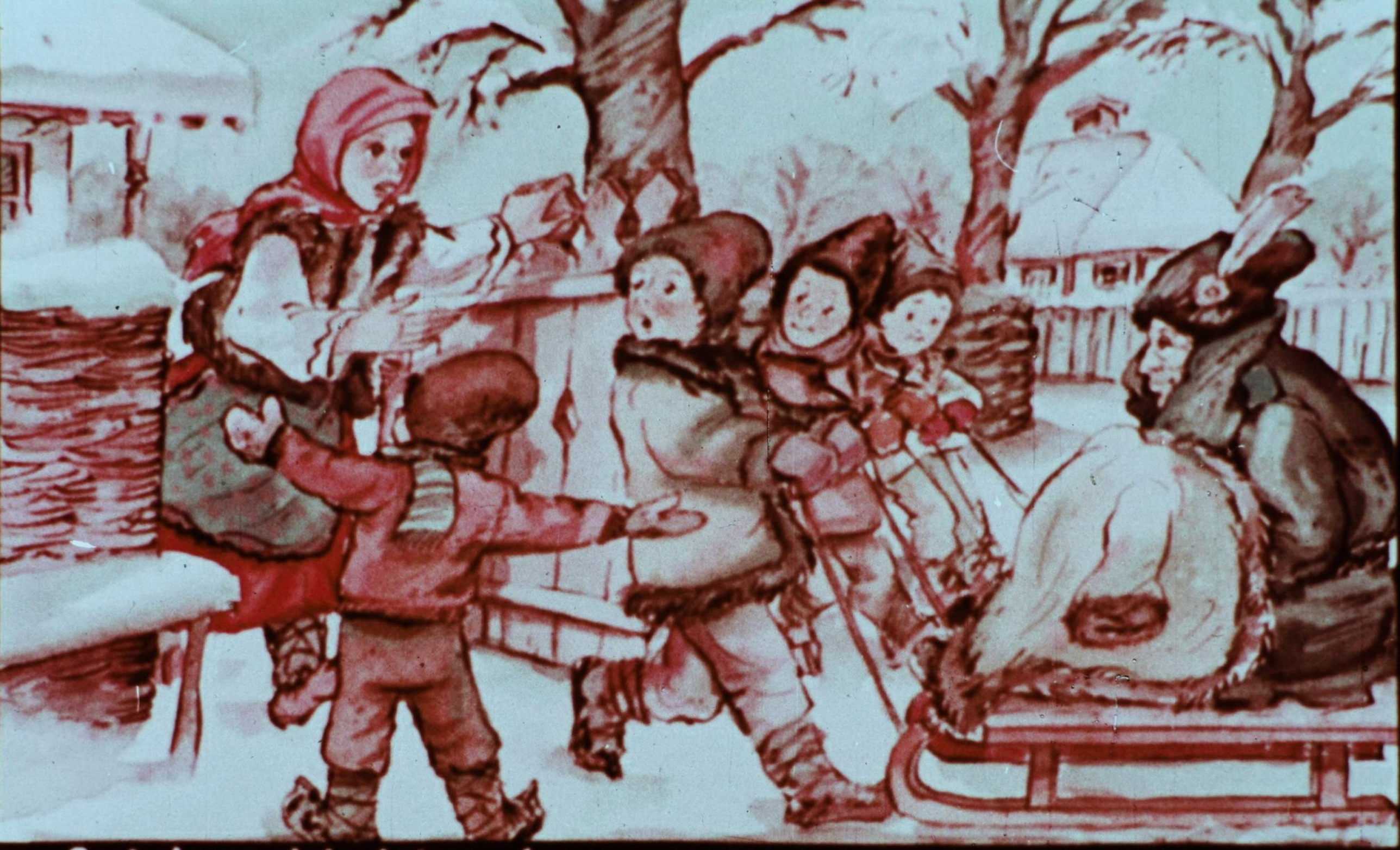

Curînd, au intrat în sat.

— Nene, am ajuns, i-au spus copiii. Gospodina casei i-a primit cu tot dragul, poftindu-i pe toți să se încălzească. Copiii l-au înconjurat pe soldat.

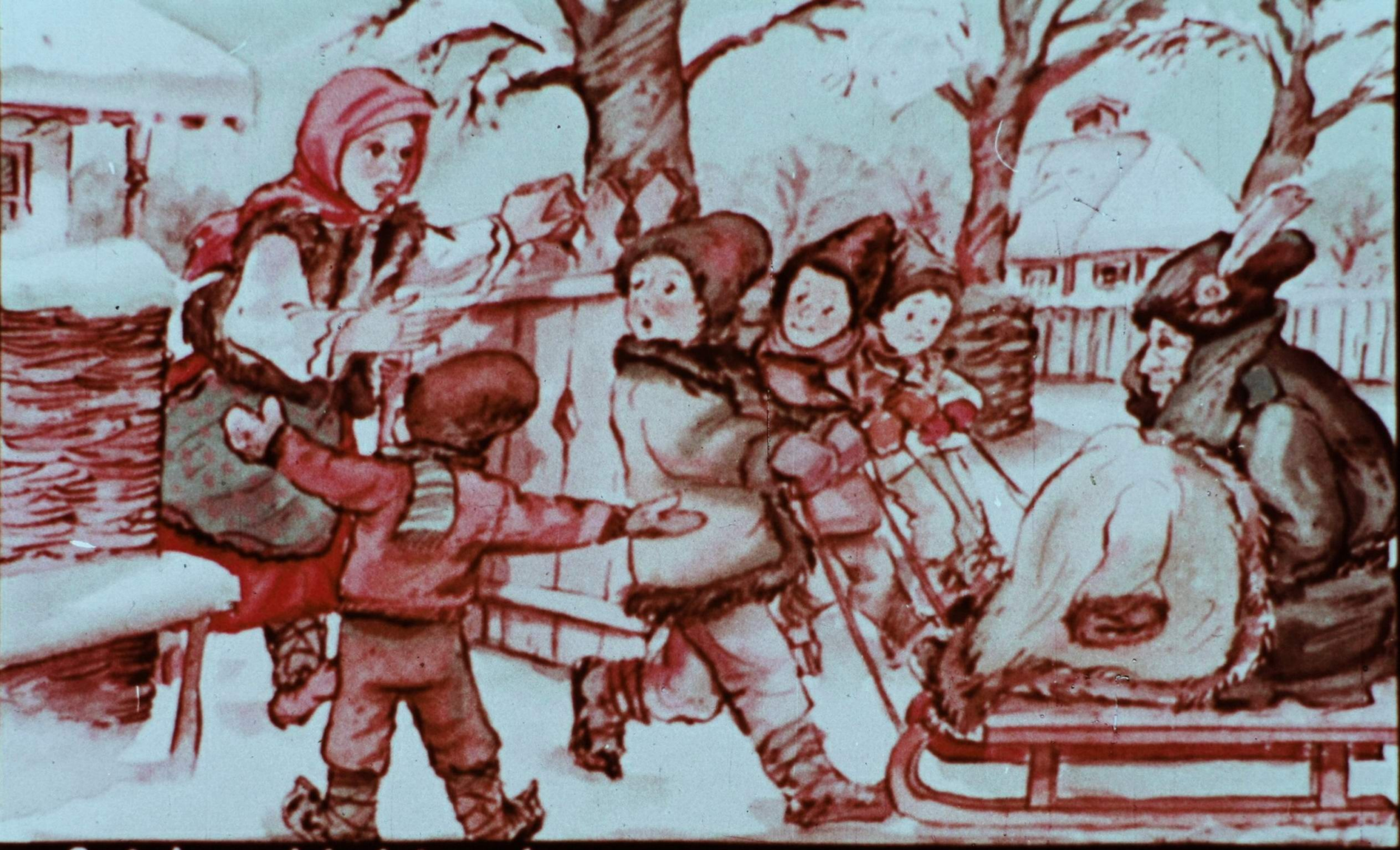

Curînd, au intrat în sat.

— Nene, am ajuns, i-au spus copiii. Gospodina casei i-a primit cu tot dragul, poftindu-i pe toți să se încălzească. Copiii l-au înconjurat pe soldat.

— Bădiță, îi batem pe turci?

— Mai incape vorbă! Nu mai e mult și-l fringem pe trufașul Osman-Pașa.

— Bădiță, îi batem pe turci?

— Mai incape vorbă! Nu mai e mult și-l fringem pe trufașul Osman-Pașa.

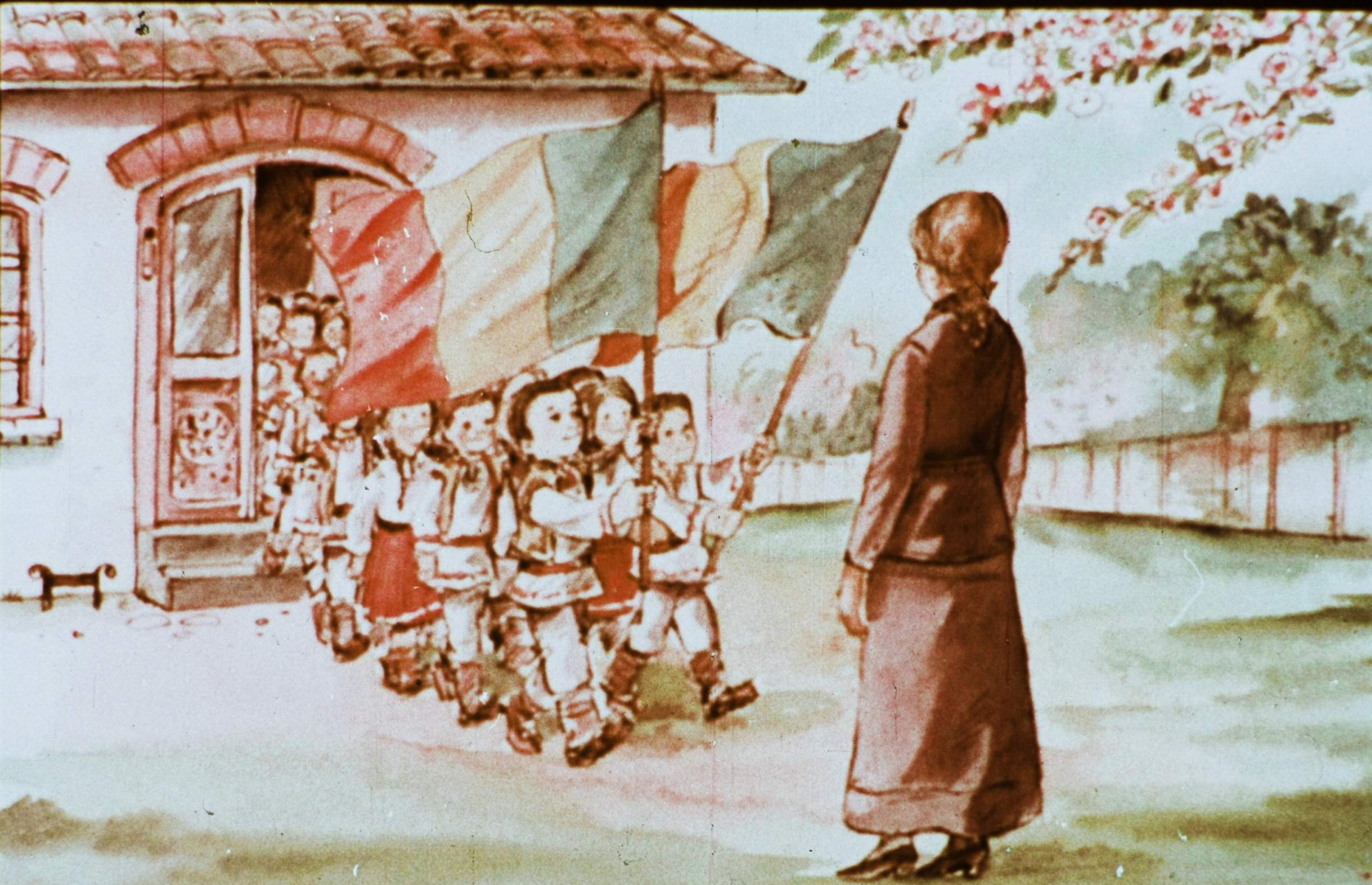

Un an după aceea, turcii au fost infrinți. Țara noastră și-a cucerit independența de stat. Tot satul era in sărbătoare.

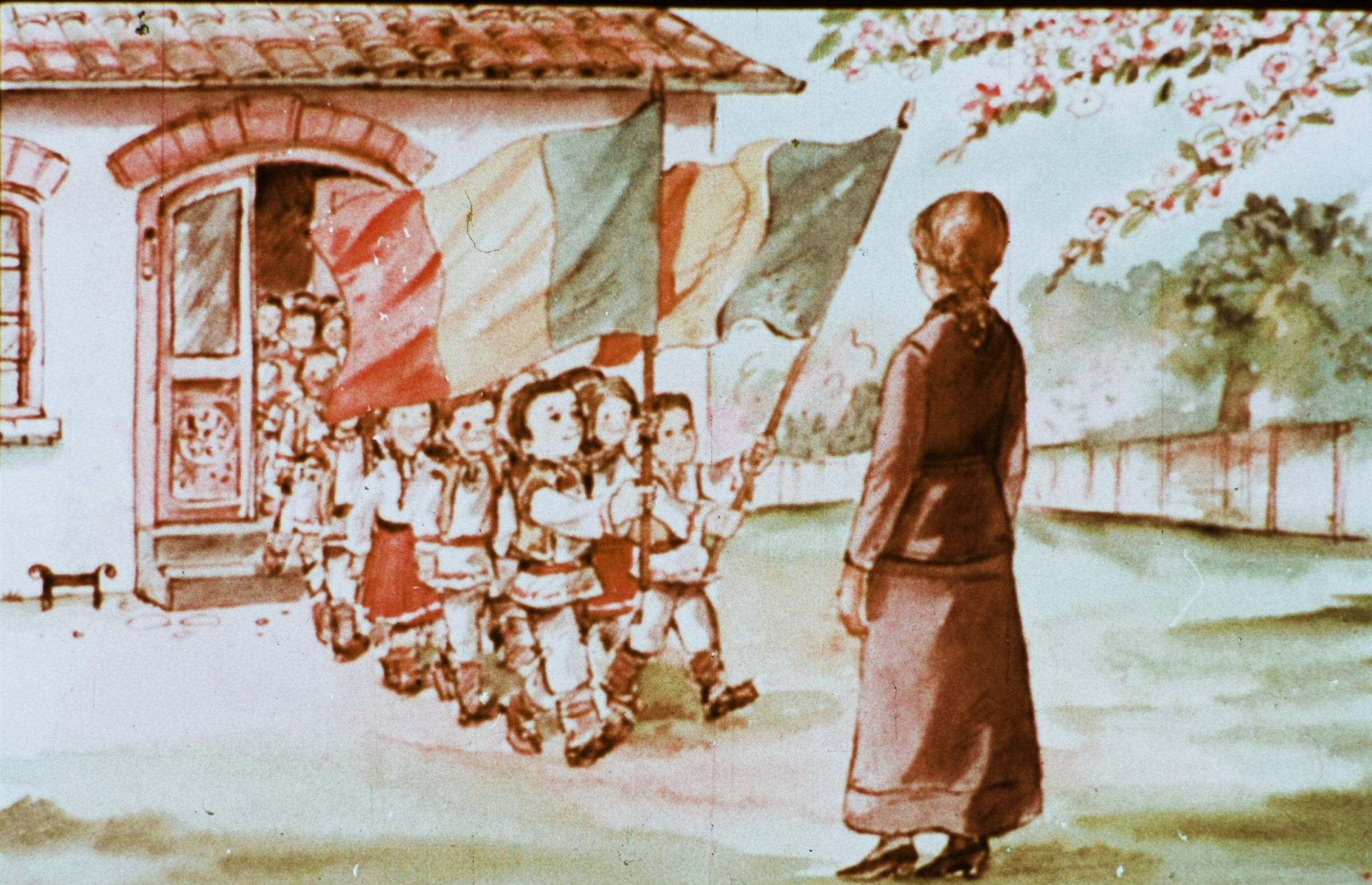

Un an după aceea, turcii au fost infrinți. Țara noastră și-a cucerit independența de stat. Tot satul era in sărbătoare.

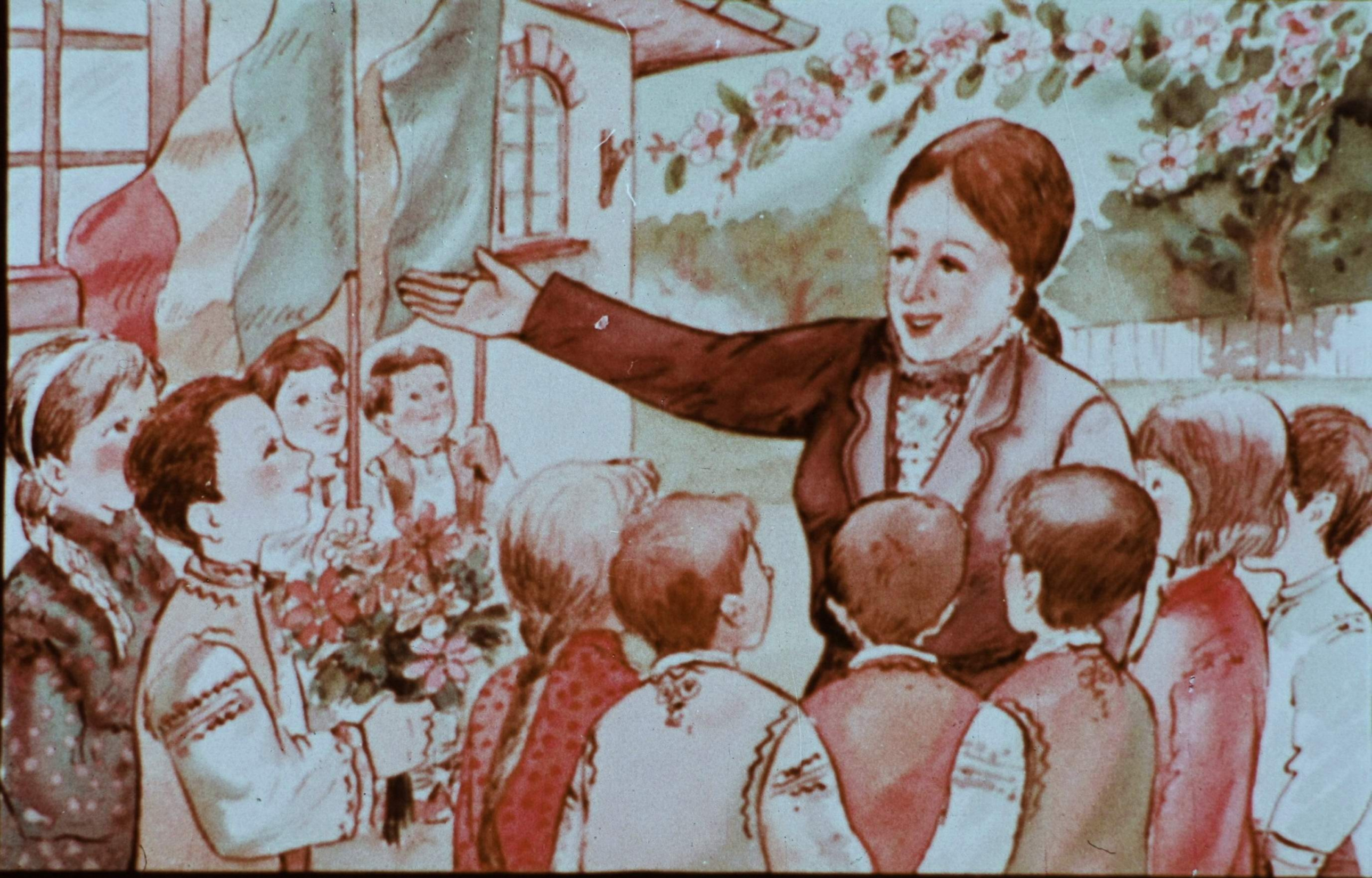

— O să punem tricolorul să fluture, ca semn al biruinței noastre.

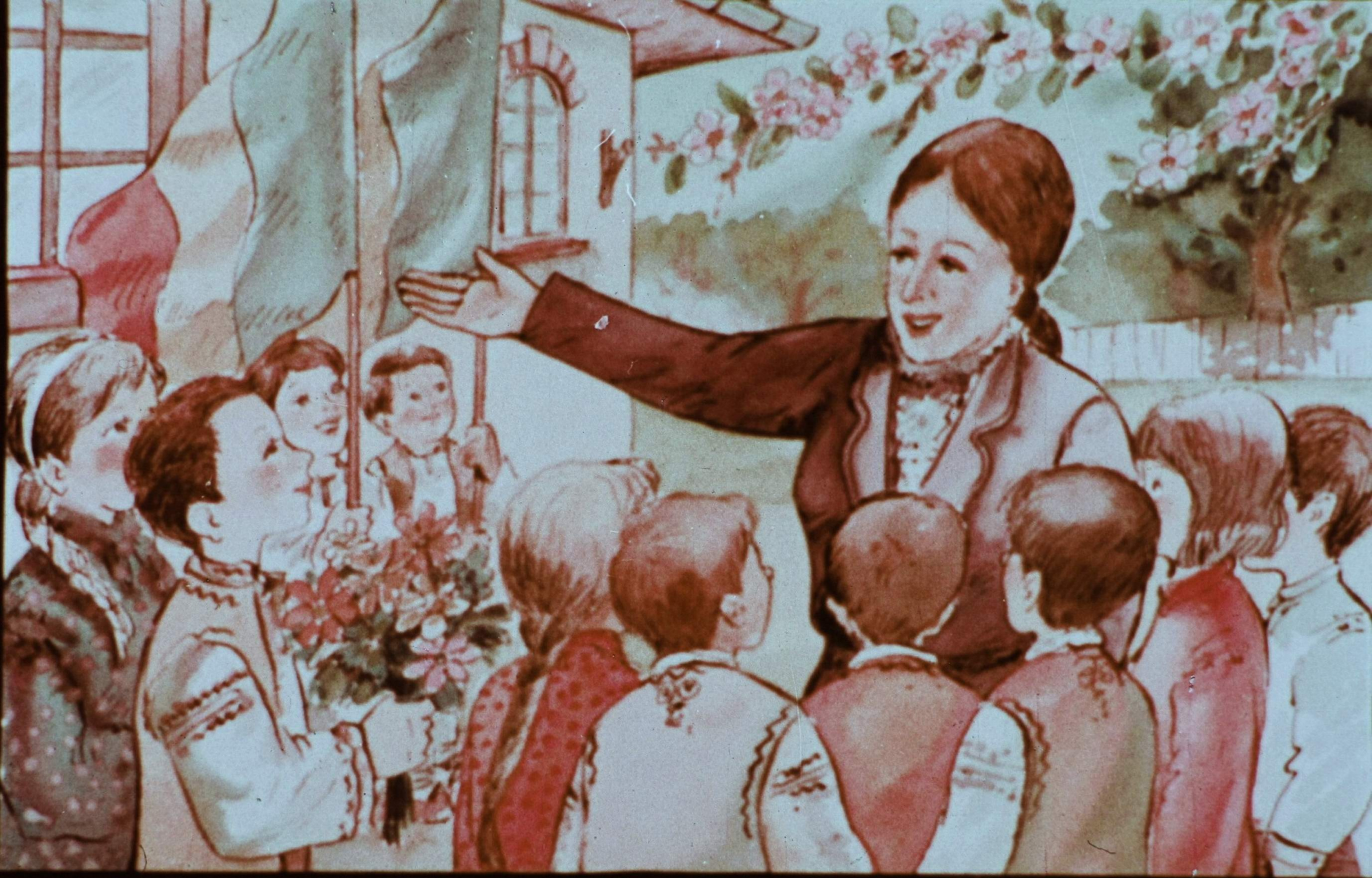

— O să punem tricolorul să fluture, ca semn al biruinței noastre.

— Nu-i frumos așa, copii?
— Da, dar să punem și florile. Eu le-am cules.

— Nu-i frumos așa, copii?
— Da, dar să punem și florile. Eu le-am cules.

În toată țara se sărbătorea victoria. La București, ostașii noștri au trecut în defilare pe Podul Mogoșoaia.

— Să ne trăiți, vitejilor!

— Ne-ați adus victoria, independența! se auzea de peste tot.

În toată țara se sărbătorea victoria. La București, ostașii noștri au trecut în defilare pe Podul Mogoșoaia.

— Să ne trăiți, vitejilor!

— Ne-ați adus victoria, independența! se auzea de peste tot.

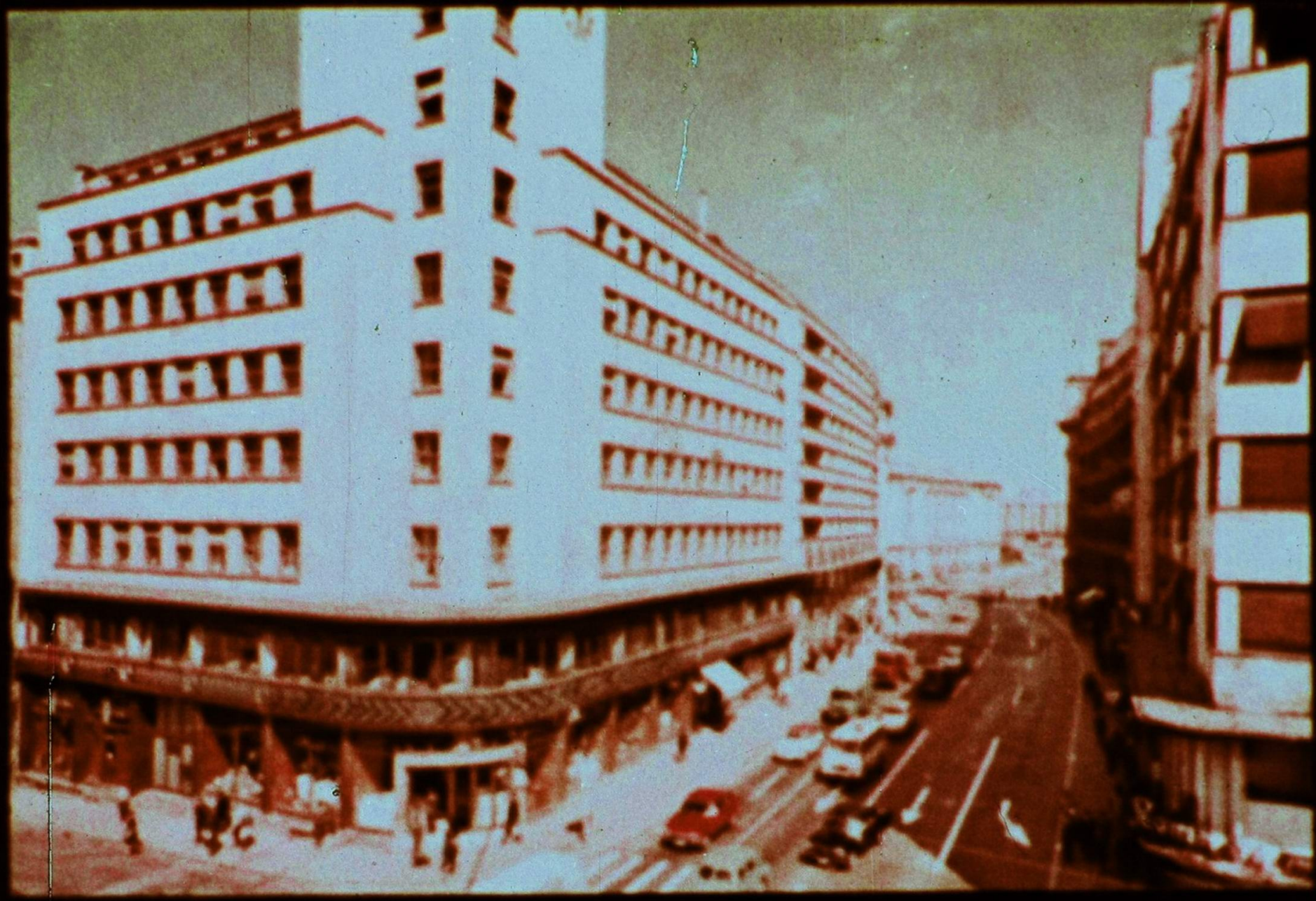

lar drumul acela din Bucureşti, pe unde au trecut armatele române victorioase care au cucerit independenţa de stat, se numeşte de atunci Calea Victoriei.

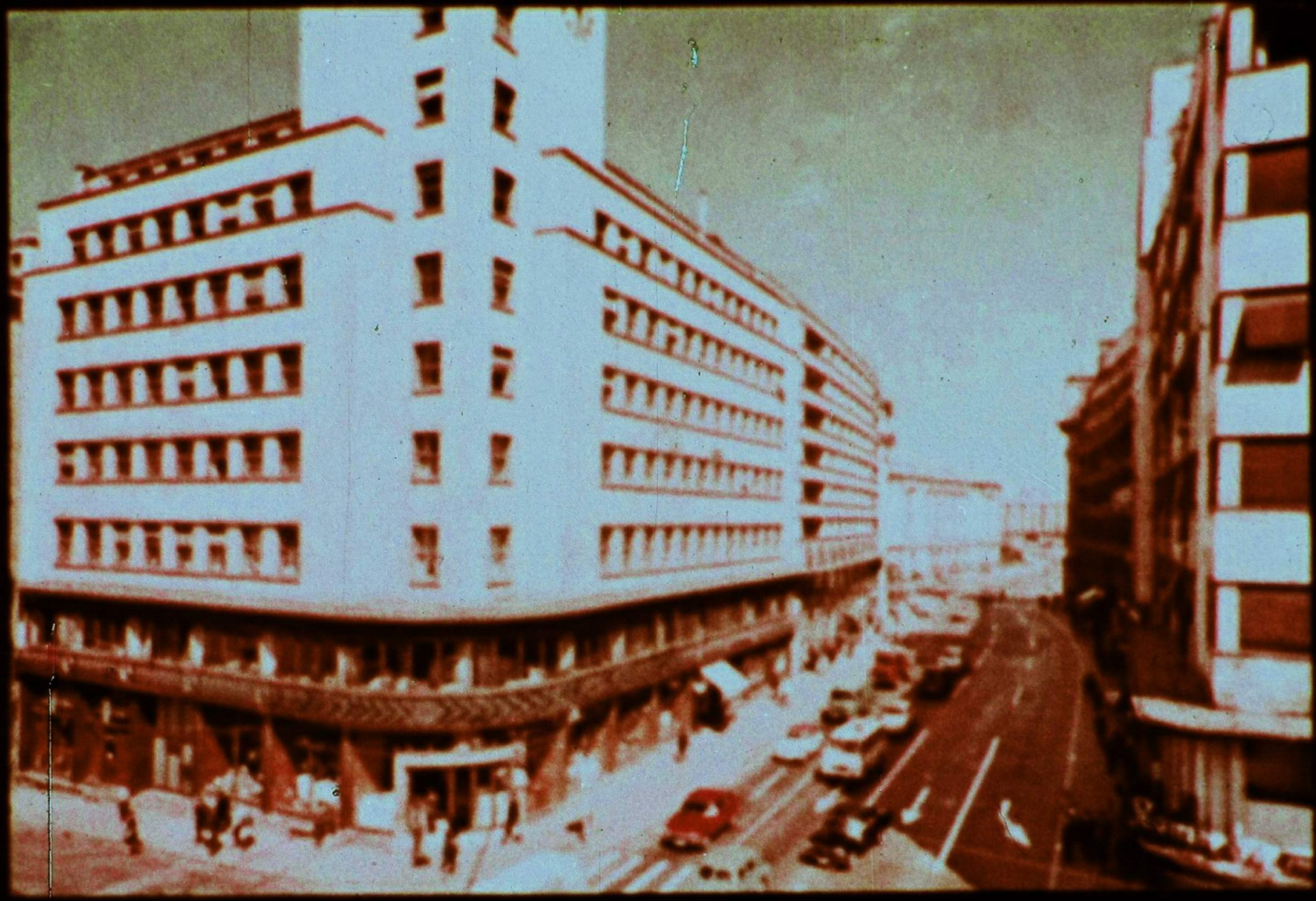

lar drumul acela din Bucureşti, pe unde au trecut armatele române victorioase care au cucerit independenţa de stat, se numeşte de atunci Calea Victoriei.

Sfîrsit

reeditare 1987

Sfîrsit

reeditare 1987